

Regjeringen nu foreslaae Manglerne afhjulpne, da bryber jeg mig ikke det Mindste derom; det kan vistnok ikke gaae an; en af disse Hentydninger til Grossererersocietetets Medlemmers bethdelige Navne bliver ironisk, og har da naturligtvis ikke det Bærb, som den vilde have, naar den fremsattes positivt og oprigtigt. Enten maa man sige: Jeg har ikke Tillid til denne Autoritet, fordi den er gaaet frem og tilbage, eller man maa sige: Den Autoritet, som repræsenterer Handelsstanden, er kommen til Overbeviisning om, hvad der er bedst for Sagens Fremme, og er bleven enig med Udenrigsministeriet om, at man ikke bør gaae videre nu, derfor vil jeg støtte det Lovforslag, som nu foreligger. Ere disse Mænd virkelig saa indsigtsfulde og hæderlige, at man maa skænke dem sin Tillid, maa man ogsaa skænke sin Tillid til det Resultat, som de ere komne til ved den sidste Overveielse; men den Maade at benytte deres Ord paa, at man udriver en enkelt Sætning af den hele Sammenhæng til Støtte for sin Anskuelse og saa forkaster det endelige Raisonnement, de ere komne til, kan jeg ikke finde berettiget. — Dernæst skal jeg tillade mig en Modbemærkning til det ærede Medlem for Erv (Steenstrup). Han udtalte, at man nok havde spurgt Grossererersocietetet, men naar man nu vilde spørge Skipperne, vilde man faae et ganske andet Svar. Jeg er ikke Medlem af Grossererersocietetet — det vil jeg foreløbig antyde —, men det er mig af Vigtighed, at det tydeligt kommer frem, at Grossererersocietetet ikke paa nogen Maade kan siges at repræsentere særlig den store Handels eller kjøbenhavnske Interesser. Jeg troer, at jeg om den Slags Sager kan have en begrundet Mening, og jeg er overbeviist om, at det ærede Medlem ogsaa vil indrømme mig dette; men det er min Overbeviisning, at, hvad der gavner den store Handel, gavner ogsaa Handelen i Almindelighed. Jeg har kun begjært Ordet i denne Sag for, hvor jeg kunde, at udtale mig mod det Princip, der her er blevet antydet, at den store Handels Interesser og den kjøbenhavnske Handelsstands Interesser ikke i fuld Maade vedkomme den hele Handels Interesser og komme alle Borgere til gode. Jeg er heller ikke Actionair i det Damp-

skibsselskab, som her er omtalt. Jeg staaer paa ingen Maade paa nogen venstabelig Fod til det, maaskee snarere det modsatte, om det skulde være noget, men det er ganske sikkert, at Dampflibet, da det kommer hyppigere til en enkelt Havn, vil komme til at udrede urimeligt Meget i Consulatsgebyrer i Forhold til den Uleilighed, som det gjør Consulen; netop fordi det kommer hyppigere, trænger det meget mindre til Consulen, og den Sum, som det kommer til at udrede, staaer ikke i nogetssomhelst Forhold til Uleiligheden, ligesom dette ogsaa staaer Concurrenzen, ikke med Seilskibe, som den høitærede Conseilspræsident meget rigtigt antydede, men med andre Landes Dampskibe. Det er endelig efter min Formening ikke rigtigt at sige, at naar man skal forandre en Lov, fordi der er Mangler i afskillige Punkter, skal man kun gjøre det, naar man kan faae alle Punkter rettede paa eengang. Jeg troer netop, at ved denne Slags Love, her er Tale om, hvor der er Spørgsmaal om den daglige Virksomhed, er det overmaade vigtigt, naar en stor Mangel fremtræder, som man kan afhjælpe strax, at man da ikke venter paa at afhjælpe disse Mangler, thi det gaaer meget ofte saaledes herhjemme, at fordi vi ikke kunne faae det Fuldkomne og det Bedste, ville vi heller ikke tage det Næstbedste. Jeg troer, at jeg paa det Varmeste bør anbefale at vedtage det foreliggende Lovforslag uforandret. Er der andre Punkter af Vigtighed, — og jeg troer, at der er Meget i det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), jeg kunde meget ønske at tiltræde det — men er der saadanne Punkter, saa kunne de let senere blive tagne med, naar det viser sig ved en grundigere Overveielse, at det er rigtigt, hvorimod de nu ved at fastholdes ville kunne forhindre, at Loven kom til at virke i rette Tid. Jeg skal endnu kun udtale mig om Forslaget til § 5, og jeg gjør det navnlig af den Grund, at jeg sidst stemte mod Forslaget. Jeg anseer ikke Sagen for at være af Vigtighed, og jeg troer, at det nok kunde overlades til Ministeriet, men ved nigrere Overveielse, og navnlig ved hvad der er fremkommet idag, er jeg kommen til den Anskuelse, at naar en Skipper ikke vil rette sig efter Ministeriets Afgjørelse, bør